

108097

Ark.: Bjechter.2

OVERSETTELSE

17.11.92
P. Louchi
Den Karelske Republikk.

Kjære herr Sven T. Arneberg!

Først og fremst må jeg ærbødig be om unnskyldning for den langvarige utsettelsen med besvarelsen av Deres brev. Den hadde sine naturlige grunner. Avløsning og søking etter en ny stilling.

Som lovet sender jeg for Deres bok arkivbrev, avisutklipp og fotografier (unnskyld kvaliteten) av leteavdelinger bestående av ungdommer.

I innøverende år foretok vår ungdomsavdeling utgravning av rester etter falne soldater og begrov dem i fellesgrav i den lille landsbyen Sosnovyi. Arbeidet var meget slitsomt og farlig. Mye var ødelagt av miner og granater. Man arbeidet med spenning og entusiasme.

Neste sommer (året 1993) vil vi begynne å undersøke strengene rundt Osero Kapanez. Stedets innbyggere forteller at det fremdeles ligger levninger etter soldater der. Man har funnet: Sigarett-etuier, kler av alpinsk utstyr (snitt?) og andre utrustningsgjenstander. Vi inviterer Dem til, sammen med norske ungdommer, å delta i en slik aksjon.

Kanskje det er nødvendig på forhånd å drøfte og opprette et felles ettersøkingorgan, hvilket er fullt gjørlig.

Med høvaktelse ovenfor Dem og med vennlig hilsen

Valerij Bjechterev
(sign.)

186660 p. Louchi
Respublika Karelija
Ul. Oktjabrskaja d.16, kv.72
V.Bjechterev.

Oversettelse
v./adv. Gunnar W.Lindblom
1415 Oppegård.

SVEN T. ARNEBERG
Lensmannsveien 8
N-2090 HURDAL
Telf. 63987391

cc

*Finnstøl
Ansl. Gruppe
Jlf.
22.2.92 div. Jorland ^{10/10/92}
Valter/Westing/Rangsten +
Vr. Hov. - over tvinget*

PRIPOLJARJE 11. juni 1992 - Ruotsalainenens intervju med S.T.A.

VÅRT INTERVJU:

Jeg skriver bok om krigen.

Før kort tid siden kom det en gjest fra Norge på besøk i Louchi-området: Sven Arneberg. Idag er han pensjonist, og inntil overgangen til velfortjent hvile (som vi pleier å si), arbeidet han ved et norsk privat skogfirma, og var beskjeftiget med oppmåling fra luften av skogstrekninger (luftfotografering). Gjesten møtte regionsordføreren, V.A.Panovyi, besøkte redaksjonen for vår avis, hvor han ble stilt noen spørsmål om hensikten med hans reise.

-Herr Arneberg, at De ville komme hit til vårt distrikt, var vi kjent med på forhånd. Reise-A/S "EFFEKT" hvis tjenester De benytter Dem av forat Deres reise hit skulle realiseres, presenterte Dem som forfatter/journalist. Var så vennlig å fortelle oss om de bøker som De har skrevet, er de blitt utgitt her i Russland?

-Journalistikk og å skrive bøker er mere en hobby enn yrke. I Norge har jeg bare utgitt en bok. Den heter "Vi dro mot nord", og beretter om Hitlertroppenes okkupasjon av Norge, og i særdeleshet om ett område av mitt land som ble besatt av den tyske 196. Divisjon.

Før å kunne skrive denne boken måtte jeg arbeide i tyske arkiver, hvilket satte meg på tanken å skildre de hendinger jeg fant i kildene, fra et tysk synepunkt. Boken ble øyeblikkelig revet bort. Den ble utgitt i et opplag på 3.000 ((skal være 13.000)). Dette er et temmelig stort opplag tatt i betraktning at det bare bor 4 mill. mennesker i Norge. Boken er ikke oversatt til russisk.

Før tiden arbeider jeg på min neste bok.

-Det ser ut til at denne omstendighet også har fått Dem til foreta en så lang reise for å vise Dem her, på Louchi'sk grunn.

-Ja, for å komme hit har jeg foretatt en ikke liten reise. Reiseruten gikk fra Norge via Sverige, Finland, Leningrad, Petrosavodsk til Louchi. De har også rett i at denne reisen har sammenheng med en ny bok jeg skal skrive. Saken er den at den skal fortelle om de norske frivillige som i en egen bataljon kjempet i området Jeletj-sjøen og Kapanez-sjøen under den annen verdenskrig. Jeg vil gjerne undersøke følgende forhold:

Da Stalin overfalt finnene (hos dere ble denne krigen kalt Vinterfelttoget) fremkalte dette stor bekymring i Norge. Nordmennene følte seg ikke overbeviste om at ikke Stalin også ville sette igang en krig mot Norge. Hvorfor disse tanker også var tilstede selv etterat Norge var blitt okkupert av tyskerne.

Derfor, skjønt de norske frivillige kjempet sammen med 6. SS-Gebirgsdivision, kjempet de ikke på deres side for deres ideer, men mot Stalin, mot kommunismen og mot en mulig okkupasjon av Norge fra Stalins side.

24. juni 1944 begynte russerne et angrep i området omkring Kapanez-sjøen. Den norske bataljonen ble omringet, tre dager slo den fra seg, men ikke desto mindre ble den praktisk talt tilintetgjort. 120 mann omkom under kampene, 20 kom i russisk fangenskap. Likevel lyktes det noen å komme ut av fangenskap. Likevel lyktes det noen å svømme over sjøen. Etter å ha kommet i frihet ved å svømme over sjøen. Etter å ha kommet i frihet ved å svømme over sjøen. Etter å ha kommet i frihet ved å svømme over sjøen.

anne måtte tilbake til hjemlandet jord. (??)

-Herr Arneberg, sannsynligvis er mange av de frivillige ennå i live. Møttes De med dem mens De har arbeidet med Deres nye bok?

-For å samle materiale til boken, måtte jeg arbeide i tyske arkiver, i militærarkivet i Helsingfors og naturligvis treffe sammen med nålevende tidligere frontkjemper i den norske bataljonen. Og i live av dem er ennå 35 mann ((missoppfattet)), deriblant bataljonsjefen, Frode Halle.

Forresten, mange av de tidligere frivillige har snakket om at de gjerne ville besøke kampområdene fra dengang. Men for å kunne gjøre dette, burde de først og fremst kunne søke om innreise (direkte) til Deres område, for å slippe å foreta en så lang og besværlig reise som jeg måtte gjøre.

-Men De lyktes i å besøke de steder hvor Deres frivillige landsmenn kjempet?

-Egentlig er allerede nesten alt materialet til den kommende bok samlet. Det som gjenstår, er å skrive siste kapitlet om den norske bataljonen. Det er også derfor jeg kom hit for å besøke de steder hvor det ble kjempet.

Under mitt opphold her har jeg allerede reist forbi noen av de steder og fotografert hvor det ble kjempet. Jeg ville oppholde meg der noe lenger, men det hendte meg ubehageligheter ved at jeg ble frastjålet ryggsekk med telt, støvler og annet utstyr, så jeg ble nødt til å begrense det til en mindre tur.

I Kestenga ble jeg møtt av Pavel Jungin (Kondratewitsch). Jeg er ham meget takknemlig for hans bistand. Han forbauset meg ved at til tross for sin alder, hadde en "spenstig fremtoning som mang en trettiåring kunne misunne ham".

-Tilgi meg min ubeskjedenhet, herr Arneberg, men tillat meg å spørre Dem: Bli Deres reise bekostet av en eller annen organisasjon eller blir den foretatt for Deres egne midler?

-Nei, reisen er ikke betalt av noen (andre). Jeg har kommet hit for egne midler. La oss si det slik: for regning av en viss del av mitt honorar som jeg vil få ved utgivelsen av denne boken. Men å få den utgitt har vist seg ikke å være en så enkel sak. To forlag har elskverdig avslått å utgi den, og først ved det tredje lyktes det å få istand en kontrakt om utgivelsen.

-Og så det tradisjonelle spørsmålet, herr Arneberg: Har De tidligere vært i Russland? Hvilke inntrykk har De fått av det De har sett?

-Jo, jeg er i Russland for første gang. Å uttale seg om landet generelt er vanskelig etter den korte reisen. Men etpar ord om "service". Hos dere snakkes det for tiden mye om utenlandsk turisme. Men man kan ikke seriøst (... uleselig), hvis ingenting er forberedt (for turisme). Men Deres natur er unik for utvikling av turisttrafikk, men også bare det (?). Dessuten må også turistenes sikkerhet og trygghet (støtelse) være garantert. I hvilket som helst land må man kunne føle seg like trygg som hjemme hos seg selv!

Takk for samtalen, herr Arneberg!

Intervju: I. Ruotsalainen

Översettelse:
Adv. Gunnar W. Lindblom
1415 Opegård.

*Rayon Louichi, forvaltningsenhet i
den Karelske Republik.